

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **S. S. a spol.** pre trestný čin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 16. júla 2009 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného S. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. februára 2009, sp. zn. 1 T 28/98, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného S. S. sa **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Nitre napadnutým uznesením uložila obžalovanému S. S., ktorý je obžalobou krajského prokurátora v Nitre stíhaný pre spolupáchatelstvo trestného činu vydierania podľa § 9 ods. 2, § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 poriadkovú pokutu 300 eur.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu podal obžalovaný S. S. sťažnosť. V písomných dôvodoch poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní 24. februára 2009 predložil doklad o práceneschopnosti obžalovaného od 19. februára 2009, pričom 21. – 22. februára boli dni pracovného voľna a v ostatných dňoch nemohol vykonávať administratívne úkony, a teda sa nemohol ospravedlniť z neúčasti na hlavnom pojednávaní.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

Najvyšší súd podľa § 147 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal správnosť napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu procesného spisu zistil, že krajský súd určil termín hlavného pojednávania v predmetnej veci na dni 24. – 25. februára 2009.

Obžalovaný termín tohto hlavného pojednávania vzal na vedomie na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní 12. januára 2009.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 24. februára 2009 je preukázateľné, že obhajca obžalovaného predložil preukaz o práceneschopnosti obžalovaného od 19. februára 2009 s tým, že obžalovaný mu preukaz priniesol osobne 23. februára 2009 v neskorších popoludňajších hodinách, konkrétne o 17.30 hod. (č.l. 3150).

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006, kto okrem iného bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchne príkaz, alebo nevyhoví výzve, ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ, alebo policajný orgán potrestať poriadkovou pokutou až do 50 000 Sk (1659,69 eur).

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že za príkaz daný obžalovanému podľa § 66 ods. 1 Tr. por. je potrebné považovať bez akýchkoľvek pochybností riadne a včasné predvolanie obžalovaného na termín hlavného pojednávania.

Ako už bolo uvedené obžalovaný vzal termín hlavného pojednávania na vedomie na hlavnom pojednávaní 12. januára 2009.

O tom, že hlavného pojednávania 24. – 25. februára 2009 sa obžalovaný nebude môcť zúčastniť vedel už od 19. februára 2009, t.j. odkedy mu bol vystavený preukaz o práceneschopnosti. Napriek tomu svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní ospravedlnil prostredníctvom svojho obhajcu až v deň konania hlavného pojednávania, ktorému osobne doručil preukaz až o 17.30 hod. predchádzajúceho dňa, v dôsledku čoho tento ospravedlnenie mohol realizovať v deň pojednávania.

Trestný poriadok síce pojem „dostatočné ospravedlnenie“ bližšie nedefinuje, ale z obsahu tohto pojmu a ustálenej judikatúry vyplýva, že musí ísť nielen o vážny dôvod, ktorý bránil v účasti na úkone, ale musí ísť aj o včasné ospravedlnenie.

V danom prípade obžalovaný svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní ospravedlnil prostredníctvom svojho obhajcu dokonca až v deň konania hlavného pojednávania. Je preto možné súhlasiť s predsedníčkou senátu Krajského súdu v Nitre, že takéto ospravedlnenie nebolo možné považovať za dostatočné.

Na tomto nič nemení ani sťažnostná námietka obžalovaného, že 21. – 22. februára 2009 boli dňami pracovného voľna. Obžalovaný aj napriek tomu od 19. februára 2009 mal dostatočný časový priestor vhodným spôsobom sa ospravedlniť.

Preto aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predsedníčka senátu krajského súdu postupovala správne, keď obžalovanému S. S. uložila podľa § 66 ods. 1 Tr. por. poriadkovú pokutu.

Rovnako správne postupovala predsedníčka senátu aj pri stanovení jej výmery pri hranici jednej pätiny možnej sadzby. Zohľadnila pritom na jednej strane dôležitosť úkonu, ktorý mal byť vykonaný, t.j. hlavné pojednávania na ktoré bol predvolaný celý rad svedkov a na druhej strane aj okolnosť, že doposiaľ obžalovaný sa nariadených úkonov trestného konania zúčastňoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto o sťažnosti obžalovaného S. S. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. júla 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková